

Neljapäev, 12. september 2013

8. tuletab meelde, et assotsieerimislepingute ning põhjalike ja laiaulatuslike vabakaubanduslepingute eesmärk on edendada partnerriikide ja ELi konkurentsivõimet, majandustoodangut ning -suutlikkust, austades samas idapartnerluse riikide majanduskoostööd Venemaaga kõigile osalistele kasulikul moel; juhib tähelepanu sellele, et assotsieerimislepingud ning põhjalikud ja laiaulatuslikud vabakaubanduslepingud ei kahjusta iseenesest idapartnerluse riikide pikaajalisi kaubandussuhteid kõnealuses piirkonnas; on vastupidi veendunud, et asjaomaseid lepinguid ei tohiks lugeda kõnealuste kaubandussuhetega kokkusobimatuteks ja et kõik kaubandusvaidlused tuleks lahendada vastavalt Maailma Kaubandusorganisatsioonis sätestatud eeskirjadele ja kohustustele, ilma et see piiraks assotsieerimislepingutest ning põhjalikest ja laiaulatuslikest vabakaubanduslepingutest tulenevaid kohustusi; kinnitab ühtlasi, et EL on valmis abistama idapartnerluse riike nende lõimumispüüdlustes, toetades assotsieerimislepingute või põhjalike ja laiaulatuslike vabakaubanduslepingute allkirjastamise järel nende asjakohaste osade ajutist kohaldamist, vabastades peatatud laenud ja abiprogrammid, kui nõutavad tingimused on täidetud, ning jätkates tööd viisarežiimi lihtsustamise meetmete ja viisavaba reisimise võimaluse nimel;

9. juhib tähelepanu sellele, et lõimumiseks ELiga on vaja riikides, kus assotsieerimislepingud ootavad parafeerimist või sõlmimist, elanikkonna enamuse toetust; nõuab tungivalt, et komisjon ja Euroopa välisteenistus tõhustaksid siiski pingutusi idapartnerluse ja sellest saadava kasu partnerriikide üldsusele nähtavamaks muutmiseks nii, et see tugevdaks Euroopa suuna valimise poliitilist konsensust nendes riikides; palub töötada lähiajal välja ja käivitada asjaomastes partnerriikides ulatuslik teabe- ja üldsuse teavitamise kampaania assotsieerimislepingute olemuse, nõuete ja neist saadava kasu kohta;

10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikidele, idapartnerluse riikide valitsustele ja parlamentidele, Venemaa Föderatsiooni valitsusele ja parlamendile, Euroopa Nõukogu Parlamentaarsele Assambleele ning Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsioonile.

P7_TA(2013)0384

ELi sisejulgeoleku strateegia

Euroopa Parlamendi 12. septembri 2013. aasta resolutsioon ELi sisejulgeoleku strateegia rakendamise teise aruande kohta (2013/2636(RSP))

(2016/C 093/23)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni 10. aprilli 2013. aasta teatist „Teine aruanne ELi sisejulgeoleku strateegia rakendamise kohta” (COM(2013)0179),

— võttes arvesse oma 22. mai 2012. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu sisejulgeoleku strateegia kohta ⁽¹⁾,

— võttes arvesse oma 11. juuni 2013. aasta resolutsiooni organiseeritud kuritegevuse, korrupsiooni ja rahapesu kohta ning soovitude kohta meetmete võtmiseks ja algatuste tegemiseks (vahearuanne) ⁽²⁾,

— võttes arvesse Stockholmi programmi ja selle rakendamise tegevuskava (COM(2010)0171),

— võttes arvesse Euroopa Liidu sisejulgeoleku strateegiat, mille nõukogu võttis vastu 25. veebruaril 2010. aastal,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0207.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0245.

Neljapäev, 12. september 2013

- võttes arvesse nõukogu 7. juuni 2013. aasta järeldusi ELi prioriteetide kehtestamise kohta võitluseks raske ja organiseeritud kuritegevusega aastatel 2014–2017,
 - võttes arvesse Europoli 2013. aasta aruannet ELi terrorismi olukorra ja suundumuse kohta (TE-SAT),
 - võttes arvesse Europoli 2013. aasta ELi raske ja organiseeritud kuritegevuse ohtude hindamist (SOCTA),
 - võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti rasket ja organiseeritud kuritegevust käsitleva ELi 2011.–2013. aasta poliitikatsükli kohta (SWD(2013)0017),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 ja artikli 3 lõiget 2 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu V jaotise peatükke 1, 2, 4 ja 5,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eelkõige selle artikleid 6, 7 ja 8, artikli 10 lõiget 1 ja artikleid 11, 12, 21, 47–50, 52 ja 53,
 - võttes arvesse asjaomast ELi ja riikide konstitutsioonikohtute kohtupraktikat, mis käsitleb proportsionaalsuse kriteeriumit, ning vajadust selle järele, et demokraatliku ühiskonna ametiasutused seda kriteeriumit kohaldaksid,
 - võttes arvesse Euroopa Inimõiguste Kohtu asjakohaseid kohtuotsuseid,
 - võttes arvesse rändajate inimõiguste ÜRO eriraportööri François Crépeau 24. aprilli 2013. aasta uuringus esitatud aruannet Euroopa Liidu välispiiride halduse ja selle mõju kohta rändajate inimõigustele,
 - võttes arvesse küsimust komisjonile ELi sisejulgeoleku strateegia rakendamist käsitleva teise aruande kohta (O-000068/2013 – B7-0213/2013),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Lissaboni leping on jätk Maastrichti lepingule, millega loodi vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala, ning võimaldab panna aluse ELi julgeolekupoliitika väljakujundamisele ja ELi ja selle liikmesriikide ühise julgeoleku tegevuskava ettevalmistamisele, mis peaksid põhinema õigusriigi põhimõttel, demokraatlike väärtuste, kodanikuvabaduste, põhiõiguste ja solidaarsuse austamisel ning mille üle tuleb teostada demokraatlikku järelevalvet Euroopa ja riikide tasandil; arvestades, et need alused tulenevad ELi ja selle liikmesriikide rahvusvahelistest kohustustest, eelkõige nendest, mis tulenevad Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist ning ÜRO paktidest ja konventsioonidest, mille osalised nad on;
- B. arvestades, et julgeolekupoliitika ei tohiks olla pelgalt survestav, vaid peab tegelema ka ennetamisega, mis on eriti olulise tähtsusega ajal, mil suurenev majanduslik ja sotsiaalne ebavõrdsus seab kahtluse alla sotsiaalse pakti ning põhiõiguste ja kodanikuvabaduste kehtivuse;
- C. arvestades, et ELi kodanike julgeolek on äärmiselt oluline;
- D. arvestades, et liikmesriigid ja komisjon ei ole siiani tegelikult arvesse võtnud kõiki Lissaboni lepingu jõustumise tagajärgi, ning arvestades, et Euroopa Parlamendi roll antud protsessis on jätkuvalt suhteliselt marginaalne, sest tema selleteemalisi seisukohti, eelkõige vajaduse kohta järgida Euroopa Liidu põhiõiguste hartat ⁽¹⁾, ei võeta otsustusprotsessis arvesse;

⁽¹⁾ Vt Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsiooni põhiõiguste olukorra kohta Euroopa Liidus (2009) ja institutsiooniliste aspektide kohta pärast Lissaboni lepingu jõustumist (ELT C 169 E, 15.6.2012, lk 49).

Neljapäev, 12. september 2013

- E. arvestades, et 2010.–2014. aasta sisejulgeoleku strateegias toodi esile viis esmatahtsat valdkonda, milles EL saab lisandväärtust luua: need valdkonnad on rahvusvaheliste kuritegelike võrgustike tegevuse lõpetamine ja nende lõhkumine, terroristlike rünnakute ärahoidmine, küberjulgeoleku edendamine, piiridel julgeoleku tagamine ning loodusõnnetustele vastupanu võime suurendamine; arvestades, et seda strateegiat saab rakendada üksnes siis, kui sellega tagatakse isikute vaba liikumine, rändajate ja varjupaigataotlejate õigused ning kõikide ELi ja selle liikmesriikide rahvusvaheliste kohustuste täitmine;
- F. arvestades, et sisejulgeoleku strateegia rakendamise teises aastaaruandes märgitakse, et kõik viis eesmärki jäävad kehtima, ning antakse ülevaade hetkeolukorrast, senistest tulemustest ja edasisest tegevusest;
1. avaldab kahetsust, et komisjon on oma 10. aprilli 2013. aasta teises teatises ELi sisejulgeoleku strateegia rakendamise kohta liiga kriitiline sisejulgeoleku strateegia raames võetud meetmete suhtes, kinnitades samu prioriteete kui oma 2010. aasta novembri esialgses teatises, ning ei võta muu hulgas arvesse põhiõiguste harta inkorporeerimise tagajärgi, sest enamik harta artikleid ei kehti mitte üksnes Euroopa kodanikele, vaid kõikidele ELi territooriumil viibivatele isikutele;
 2. võtab teadmiseks töö, mida on tehtud sisejulgeoleku strateegia koostamiseks ja selle strateegia aluseks olevate peamiste põhimõtete sõnastamiseks, mis võimaldab kõikidel ELi institutsioonidel ja liikmesriikidel samade eesmärkide saavutamise suunas liikuda; rõhutab, et vabaduse, turvalisuse ja õigluse poole tuleks püüelda üheaegselt, ning tuletab meelde, et vabaduse ja õigluse saavutamiseks tuleb kooskõlas aluslepingute ja õigusriigi põhimõtete ning liidu põhiõiguste alaste kohustustega püüda alati ka tagada ka turvalisust; on seisukohal, et ELi julgeolekumeetmed peaksid keskenduma tegevustele, mis on kuritegevuse vähendamisel ja terrorirünnakute ärahoidmisel tulemusi andnud ning mille puhul järgitakse vajalikkuse, proportsionaalsuse ja inimõiguste austamise põhimõtteid ning tagatakse järelevalve ja vastutus;
 3. rõhutab asjaolu, et ka sisejulgeoleku valdkond on hõlmatud ELi ja riikide põhiõiguste alaste kohustustega, ning väljendab sügavat muret asjaolu pärast, et liikmesriigid, kolmandad riigid ja kolmandad osalised on eraettevõtete abiga salaja jälginud ELi institutsioone, liikmesriikide ametiasutusi ja kodanikke; kutsub ELi ja liikmesriikide institutsioone üles seda teemat uurima ja vastavaid järeelmeetmeid võtma; rõhutab, et kõik ELi sisejulgeoleku strateegiad peavad põhinema ühisel arusaamisel sellest, mis on „sisemine” ja mis on „väline”, ning nende eesmärk peab olema ELi institutsioonide, liikmesriikide ja nende kodanike kaitsmine välisriigi korraldatud ebaseadusliku jälgimistegevuse ning põhjendamatu mõju ja manipuleerimise eest; kutsub üles tugevdama ELi kommunikatsiooni- ja logistikasüsteemide turvalisust ja konfidentsiaalsust kolmandate osaliste või välisriigi korraldatud jälgimise vastu; rõhutab asjaolu, et kodanike õigus eraelu kaitsele ja andmekaitsele ning õigus juurdepääsule dokumentidele ja teabele kuuluvad Euroopa põhiväärtuste ja -õiguste hulka, mida tuleb kõikidel tasanditel ja igal võimalusel järgida;
 4. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on nüüd julgeolekupoliitika valdkonnas täieõiguslik institutsionaalne osaleja ja tal on seetõttu õigus osaleda aktiivselt sisejulgeoleku strateegia elementide ja prioriteetide kindlaksmääramises ning vastavate vahendite hindamises, sealhulgas sisejulgeoleku strateegia rakendamise korrapärasel kontrollimises, mida viivad ELi toimimise lepingu artiklite 70 ja 71 alusel ühiselt läbi Euroopa Parlament, riikide parlamendid ja nõukogu;
 5. on seisukohal, et tulemusliku sisejulgeoleku strateegia üks olulisi eeldusi on julgeolekuohtude põhjalik analüüs; tuletab komisjonile meelde, et ta peab koostama valdkonnaülese ülevaate loodusõnnetuste ohtudest ja inimtegevusest tingitud (ettekatsetatud või ettekatsetamata) ohtudest ELis; tuletab Euroopa Ülemkogule meelde, et ta on ELi toimimise lepingu artikli 222 kohaselt kohustatud ELi ähvardavaid ohtusid regulaarselt hindama, ja palub komisjonil ühte koondada praeguste killustatud ja kitsapiiriliste ELi ja liikmesriikide ohu- ja riskianalüüside andmed ning esitada nende põhjal ettepanekud selle kohta, kuidas oleks võimalik eelnimetatud kohustusi kõige paremini täita;
 6. märgib, et Europolit suutlikkus hinnata ja analüüsida terrorismiohtu ja muud kuritegevust sõltub suurel määral liikmesriikide teenistuste valmisolekust teda teabega varustada; soovib suurendada liikmesriikidest Europolile edastatava teabe hulka, tugevdades liikmesriikide kohustust teha Europoliga koostööd;

Neljapäev, 12. september 2013

7. tuletab meelde, et ELi sisejulgeoleku üks suurimaid ohte on organiseeritud kuritegevus, sh maffia; märgib rahuloluga, et liikmesriigid ja komisjon on organiseeritud ja rasket rahvusvahelist kuritegevust käsitleva ELi poliitikatsükli raames edusamme teinud, ning nõuab liikmesriikidelt uute kohustuste võtmist ja piisavate vahendite eraldamist; on seisukohal, et tuleb edendada ühiseid õigusnorme ja töövahendeid, nagu konfiskeerimine, Euroopa uurimismäärus ja ühised uurimisrühmad; peab vajalikuks tugevdada õigusala ja politseikoostööd liikmesriikide ja ELi vahel ning kolmandate riikidega, täites seejuures seadusi ja EL rahvusvahelisi kohustusi põhivabaduste ja -õiguste, õigusriigi põhimõtete ning isikuandmete ja ELi kodanike ja elanike eraelu puutumatuses vallas, ning nõuab, et Euroopa Parlamendil oleks keskne roll sisejulgeolekupoliitika hindamisel ja kindlaksmääramisel, sest sellel on suur mõju kõigi ELis elavate isikute põhiõigustele; rõhutab seepärast, et on vaja tagada kõnesoleva poliitikavaldkonna kuulumine ELi ainsa otsestel valimistel valitud institutsiooni pädevusse, et ta saaks vaadata läbi ELi vabadusel, julgeolekul ja õigusel rajaneva alaga seotud poliitika ning teostada selle üle demokraatlikku järelevalvet;

8. kordab Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide vahelise praeguse koostöö põhjal ideed parlamendi poliitikatsükli kohta – mis tuleb muu hulgas viia põhjalikult kooskõlla komisjoni selle valdkonna iga-aastase aruandlusega –, mis lõppeks parlamendi iga-aastase aruandega sisejulgeoleku strateegia hetkeolukorra kohta;

9. peab vajalikuks pöörata erilist tähelepanu alaealiste ja naiste vastu suunatud vägivalla vastu võitlemisele;

10. tunneb heameelt asjaolu üle, et tulirelvadega ebaseadusliku kauplemise vastane võitlus võeti ELi organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse prioriteetide hulka, ootab sellele vaatamata komisjonilt üldiste strateegiliste suuniste väljatöötamist tulirelvade, sealhulgas nende inimkaubanduses, organiseeritud kuritegevuses ja terrorismis kasutamise kohta;

11. peab kahetsusväärseks, et kuigi Europol soovitas lisada rahapesuvastase võitluse ELi organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse prioriteetide hulka, ei ole seda tehtud; on kindlalt veendunud selles, et eri organiseeritud kuritegevuse liigid, näiteks rahapesu, keskkonnakuriteod või ettevõtete kuritegevus ja korrupsioon, on omavahel seotud ja üksteist tugevdavad nähtused, ning kutsub komisjoni ja nõukogu üles nimetama korrupsiooni- ja rahapesuvastase võitluse viivitamata prioriteediks;

12. rõhutab, et terrorismivastane võitlus on sisejulgeoleku strateegia üks prioriteete; juhib tähelepanu sellele, et Europoli andmetel on terrorismioht ELis tegelikkus, mida esineb väga erineval kujul, kuid seab kahtluse alla ELi prioriteetid kõnealusel valdkonnas seoses terroristlike rünnakute tegeliku päritoluga; rõhutab vajadust omistada ohjemeetmete kõrval suuremat tähtsust ka ennetuspoliitikale; märgib sellega seoses vajadust keskenduda rohkem sihipärasele politsei- ja teabeteenistuste meetmetele, mis võimaldavad tegelikult terroristlike rünnakuid vältida, ja tagada neile selleks vajalikud rahalised vahendid ja inimjõud; tuletab meelde, et terrorismi rahastamist tuleb takistada, ja loodab, et esitatakse ettepanek selliste õigus- ja haldusmeetmete raamistiku kohta nagu terrorismis kahtlustavate isikute rahaliste vahendite külmutamine Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 75 kohaselt; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles hindama nõuetekohaselt vägivaldse poliitilise radikaliseerumise taaspuhkemisest tuleneva ohu olemust ja ulatust; on seisukohal, et rünnakute tegelikuks vältimiseks tuleb tingimata välja töötada mehhanismid, mille abil on võimalik sellise radikaliseerumise ilmingud varakult kindlaks teha, ning nõuab komisjonilt ja liikmesriikidelt nende mehhanismide kasutuselevõtmist, muu hulgas seoses ennetamisega nende vastavates tegevusvaldkondades; väljendab muret seoses nende Euroopa kodanikest või mittekodanikest nn üksikvõitlejate tegevuse laienemisega, kes sõidavad enne Euroopa Liitu naasmist konfliktipiirkondadesse, kuna nad kujutavad endast uusi riske, millele ei saa reageerida, lähtudes tavapäraest terrorismivastase võitluse meetoditest; ergutab sellega seoses vahetama häid tavasid, et vältida noorte radikaliseerumist, ning toetab ELi kavandatud selleteemaliste meetmete paketti; ootab, et terrorismivastase võitluse raamotsuse kohta koostatavas hinnangus võetaks kõiki neid näitajaid arvesse ning rõhutab vajadust ühendada paremini omavahel olemasolevad terrorismivastase võitluse vahendid;

13. nõuab, et Euroopa Komisjon, liikmesriigid ja muud Euroopa institutsioonid ja organid uuriks põhjalikult vägivaldseid äärmuslikke liikumisi Euroopa Liidus ja võtaksid konkreetseid meetmeid sedalaadi vägivaldaaktide vastu võitlemiseks;

Neljapäev, 12. september 2013

14. rõhutab, et erasektor, eelkõige finantssektor, etendab tähtsat rolli organiseeritud kuritegevuse ja terrorismi rahastamise vastu võitlemisel, tuvastades pettuse- ja rahapesujuhtumeid ja muid kahtlasi tehinguid ning andes nende kohta teavet; tuletab meelde, et finantssektor peab tegema valitsusasutustega tihedamat koostööd, et teha kindlaks lüngad praegustes eeskirjades ja rakendada nende küsimustega tegelemiseks uuenduslikke meetodeid; rõhutab, et äärmiselt tähtis on mõista, et tõhus organiseeritud kuritegevuse ja terrorismi vastu võitlemine sõltub integreeritud lähenemisest, millesse on kaasatud kõik riikliku ja ELi tasandi sidusrühmad;

15. on seisukohal, et tuleb tugevdada elutähtsaid infrastruktuure, et need peaksid vastu inimtegevusest tingitud suurõnnetustele ja loodusõnnetustele; peab kahetsusväärseks, et kehtiv Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitsmise direktiiv (2008/114/EÜ⁽¹⁾) ei toimi korralikult, ja palub komisjonil esitada direktiivi täiustamise eesmärgil ettepanek selle muutmiseks;

16. peab vajalikuks statistilise uuringu läbiviimist loodusõnnetustega seotud riskide kohta, milles loetletaks kõige kriitilisemad valdkonnad ning mille põhjal töötataks välja tõhus automaatne sekkumis- ja päästesüsteem, mis reageeriks tulemuslikult hädaolukorras;

17. on seisukohal, et väga oluline on vankumatult võidelda keskkonna- ja majanduskuritegevuse vastu, olenemata selle päritolust, sest selle mõju ELi kodanike elamistingimustele on eeskätt kriisiajal eriti kahjulik;

18. tervitab Euroopa Komisjoni teadaannet sigarettide salakaubavedu käsitleva algatuse kohta ja paneb sellele suuri lootusi;

19. võtab teadmiseks, et küberkuritegevuse vastane võitlus on sisejulgeoleku strateegia prioriteet; on seisukohal, et küberkuritegevuse oht ELis suureneb ja see soodustab olulisel määral ka muud kuritegevust; palub komisjonil teha alles hiljuti loodud küberkuritegevuse vastase võitluse Euroopa keskusele kättesaadavaks piisavad rahalised vahendid, ning nõuab, et kõik liikmesriigid ratifitseeriks Euroopa Nõukogu küberkuritegevuse konventsiooni; tuletab meelde, et sisejulgeoleku strateegia raames tuleb isikuandmeid töödeldes ja kogudes alati järgida ELi andmekaitse põhimõtteid, eelkõige vajalikkuse, proportsionaalsuse ja seaduspärasuse põhimõtteid, ning samuti selles valdkonnas kohaldatavaid ELi õigusakte ja Euroopa Nõukogu konventsioone; tuletab meelde, et digitaalmaailmas tuleks erilist tähelepanu pöörata lastele ning lapspornograafia vastu võitlemise tähtsusele; toetab internetis toimuva laste seksuaalse kuritarvitamise vastu võitlemise ülemaailmse liidu laiendamist;

20. kordab, et ELi politsei- ja õigusvalduse koostöö tõhustamine, sealhulgas Europoli, Euroopa Politseikolledži (CEPOL) ja Eurojusti ning asjakohase koolituse pakkumise kaudu, on toimiva sisejulgeoleku strateegia seisukohalt ülioluline ning see peab hõlmama nii liikmesriikide pädevaid asutusi kui ka ELi institutsioone ja ameteid; on seisukohal, et nimetatud koostöö ei peaks olema piiratud kuritegevuse kahtlustatavate isikute tagaotsimise ja vahistamisega, vaid see peaks keskenduma ka nimetatud kuritegude ennetamisele ja nende kordumise vältimisele; võtab teadmiseks Euroopa Komisjoni vastavad ettepanekud, muu hulgas Eurojusti reformimise ja Euroopa Prokuratuuri loomist käsitleva õigusakti ettepaneku; tuletab meelde vajadust järgida võimu lahusust politsei- ja õigusvaldkonna vahel ning nende vastavat autonoomiat;

21. toetab Euroopa Prokuratuuri loomist, muu hulgas liidu eelarve tõhusamaks kaitsmiseks, ning kutsub komisjoni üles esitama kiiresti vastava ettepaneku;

22. peab kahetsusväärseks asjaolu, et sisejulgeoleku strateegial puudub endiselt tõhus õigusmõde; tuletab kooskõlas Stockholmi programmiga meelde, et vastastikust usaldust tuleb suurendada, kujundades sel eesmärgil järkjärguliselt välja Euroopa õiguskultuuri, mis põhineb õigussüsteemide mitmekesisusel ja Euroopa õiguse ühtsusel, ning et see peab hõlmama õigusriigi põhimõtte, demokraatlike väärtuste ja inimõiguste järgimist ning ei tohi piirduda üksnes kuritegudes või terrorismis kahtlustatavate isikute vastutusele võtmisega; rõhutab vastastikuse usalduse otsustavat tähtsust õigusvalduse koostöö edendamisel, ning on seisukohal, et sellist vastastikust usaldust on võimalik luua ainult kodanikuvabaduste ja menetluslike tagatistega seotud võrdväärseid norme kehtestades ja järgides;

⁽¹⁾ ELT L 345, 23.12.2008, lk 75.

Neljapäev, 12. september 2013

23. rõhutab, et oluline on välja töötada integreeritud piirihaldussüsteem, mis peab tagama ühetaolise, turvalise ja kvaliteetse välispiirikontrolli, lihtsustades samal ajal välispiiride seaduslikku ületamist ja edendades liikuvust Schengeni alal; tunneb heameelt teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi hiljutise tööle hakkamise üle ja kutsub vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suuremahuliste IT-süsteemide operatiivjuhtimise Euroopa ametit (eu-LISA) üles tagama uue süsteemi operatiivjuhtimise kõrge kvaliteedi; ootab, et uus Euroopa piiride valvamise süsteem (EUROSUR) hakkab 2014. aasta lõpuks täies mahus tööle ja on seisukohal, et see on tõhus vahend, mis aitab piiriülest kuritegevust ja ebaseaduslikku sissevõtmist avastada, ennetada ja tõkestada ning samuti kaitsta rändajaid ning päästa nende elusid; rõhutab, et uute IT-süsteemide võimalikku arendamist rände ja piirihalduse valdkonnas, näiteks arukate piiride algatusi, tuleks hoolikalt analüüsida eelkõige vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtetest lähtuvalt, ning need tuleks seejärel välja töötada alles pärast asjaomaste õigusaktide vastuvõtmist; kiidab eelkõige heaks hiljutise kokkuleppe Schengeni hindamismehhanismi üle ja kutsub komisjoni üles asuma täitma oma uusi kohustusi, et tagada Schengeni *acquis'* nõuete täitmise kõrge tase kogu Schengeni alal; rõhutab, et kontrollide taastamine sisepiiridel peaks olema erandlik meede, mida võib kasutada üksnes viimase võimalusena ja selle käigus tuleks arvesse võtta mitte ainult julgeolekuaspekte, vaid samuti mõju liikuvusele ja vabale liikumisele; rõhutab sellega seoses asjaolu, et rännet ja olukorda, kus suur hulk kolmandate riikide kodanikke ületab välispiiri, ei tohiks iseenesest pidada ohuks avalikule korrale või sisejulgeolekule; kinnitab oma tugevat toetust Bulgaaria ja Rumeenia ühinemisele Schengeni alaga ning kutsub nõukogu samuti üles nende ühinemisega nõustuma, kuna see soodustab vastastikust usaldust ja solidaarsust, mis on vajalikud eeltingimused, et tagada julgeoleku kõrge tase ELis;

24. rõhutab politseijõudude vahelise vastastikuse usalduse tugevdamise tähtsust, et soodustada koostööd, ühiste uurimismeeskondade loomist ja teabevahetust; tuletab sellega seoses meelde, et Euroopa politseijõudude koolitamine on äärmiselt vajalik;

25. on seisukohal, et sisejulgeoleku strateegia määratlemisel ja rakendamisel tuleks võtta suuremal määral arvesse julgeolekupoliitika sise- ja välismõõde olemasolevat koostoimet, ning et nendes kahes mõõtmes peavad justiits- ja siseküsimuste valdkonnas tegutsevad liidu institutsioonid ja ametid järgima oma ülesannete täitmisel täielikult liidu õigust ja põhiõiguste hartat ning nende väärtusi ja põhimõtteid; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles hindama ka sisejulgeoleku strateegia mõju ELi välisjulgeoleku strateegiale, sealhulgas kohustustele, mis on seotud põhivabaduste ja -õiguste ning demokraatlike väärtuste ja põhimõtete järgimise ja edendamise, ja mis sisalduvad nende poolt allkirjastatud rahvusvahelistes tekstides, konventsioonides ja lepingutes; peab kahetsusväärseks asjaolu, et 2011. aasta tegevuskava – mille eesmärk on tugevdada ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika ning vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala vahelisi sidemeid – rakendamisel on seatud eesmärkidest maha jäänud ning ergutab Euroopa välisteenistust kiirendama tööd tegevuskava kallal;

26. juhib tähelepanu, et praegune sisejulgeoleku strateegia lõpeb 2014. aastal; palub komisjonil hakata koostama uut, 2015.–2019. aasta sisejulgeoleku strateegiat, milles võetaks arvesse Lissaboni lepingu jõustumist ja põhiõiguste harta integreerimist liidu õigusesse; on seisukohal, et nimetatud uus poliitika peaks põhinema praeguse strateegia ja praeguste vahendite põhjalikul, sõltumatul ja väljastpoolt lähtuval hindamisel, mille käigus võetaks arvesse tulevikus lahendamist vajavaid probleeme ja sidusrühmade põhjaliku konsulteerimise tulemusi; kutsub nõukogu üles võtma enne uue sisejulgeoleku strateegia vastuvõtmist nõuetekohaselt arvesse Euroopa Parlamendi panust sellesse uude sisejulgeoleku strateegiasse;

27. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule ja liikmesriikide parlamentidele.

P7_TA(2013)0385

Euroopa töötervishoiu ja tööohutuse strateegia

Euroopa Parlamendi 12. septembri 2013. aasta resolutsioon Euroopa töötervishoiu ja tööohutuse strateegia kohta (2013/2685(RSP))

(2016/C 093/24)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eelkõige selle preambulit ja artikleid 3 ja 6,